

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Constanța (Rumeenia) 12. aprillil 2019 — Ira Invest SRL versus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(kohtuasi C-304/19)

(2019/C 288/19)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Constanța

Põhikohtuasja pooled

Apellant ja kaebaja esimeses kohtuastmes: Ira Invest SRL

Vastustaja ja vastustaja esimeses kohtuastmes: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EL) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkte b, c, e ja f, artiklit 10, artikli 21 lõiget 1 ning artikli 32 lõikeid 1–5 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt on niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas toetuste maksmine põllumajandustootjale välistatud põhjusel, et põllumaana kasutatav vesiviljelusrajatistega maa ei kujuta endast „põllumajandusmaad“ selle määruse artikli 4 tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 23. aprillil 2019 — EB versus Presidenza del Consiglio dei Ministri jt

(kohtuasi C-326/19)

(2019/C 288/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: EB

Vastustajad: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Eelotsuse küsimused

1. Kas isegi kui liikmesriikidel ei ole üldist kohustust sätestada, et tähtjalised töölepingud muudetakse tähtajatuks lepinguks, on 28. juuni 1999. aasta direktiivis 1999/70/EÜ (nõukogu direktiiv, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta ⁽¹⁾) toodud raamkokkuleppe klausliga 5 „Meetmed kuritarvituste vältimiseks“ vastuolus — ka võrdväärse põhimõtet arvesse võttes — tõik, et niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on sätestatud 15. juuni 2015. aasta seadusandliku dekreeidi nr 81 artikli 29 lõike 2 punktis d ja lõikes 4 ning 30. märtsi 2001. aasta seadusandliku dekreeidi nr 165 artikli 36 lõigetes 2 ja 5, välistavad selle, et ülikooli teadustöötajatega, kes on tööle võetud kolmeaastase tähtjalise lepinguga, mida saab 2010. aasta seaduse nr 240 artikli 24 lõike 3 punkti a kohaselt veel kaheks aastaks pikendada, saaks seejärel luua tähtjatu töösuhte?
2. Kas isegi kui liikmesriikidel ei ole üldist kohustust sätestada, et tähtjalised töölepingud muudetakse tähtajatuks lepinguks, on 28. juuni 1999. aasta direktiivis 1999/70/EÜ (nõukogu direktiiv, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta) toodud raamkokkuleppe klausliga 5 „Meetmed kuritarvituste vältimiseks“ vastuolus — ka võrdväärse põhimõtet arvesse võttes — tõsiasi, et asjaomase liikmesriigi kohtud kohaldavad niisuguseid liikmesriigi õigusnorme, nagu on sätestatud 15. juuni 2015. aasta seadusandliku dekreeidi nr 81 artikli 29 lõike 2 punktis d ja lõikes 4 ning 30. märtsi 2001. aasta seadusandliku dekreeidi nr 165 artikli 36 lõigetes 2 ja 5, selliselt, et isikutel, kes on avaliku sektori asutusesse tööle võetud paindliku töölepinguga, mille suhtes kohaldatakse eraõiguslikke tööõigusnorme, on õigus töösuhte säilimisele, kuid seda ei ole üldiselt ette nähtud neile töötajatele, kes on sellesse asutusse tähtjaliselt tööle võetud avalik-õiguslikul alusel, kusjuures liikmesriigi õiguskorras ei ole (eelviidatud riigisiseste õigusnormide tõttu) muid tõhusaid meetmeid, mille alusel selliste töötajate suhtes toime pandud kuritarvituste eest sanktsioone rakendada?
3. Kas isegi kui liikmesriikidel ei ole üldist kohustust sätestada, et tähtjalised töölepingud muudetakse tähtajatuks lepinguks, on 28. juuni 1999. aasta direktiivis 1999/70/EÜ (nõukogu direktiiv, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta) toodud raamkokkuleppe klausliga 5 „Meetmed kuritarvituste vältimiseks“ vastuolus — ka võrdväärse põhimõtet arvesse võttes — [...] sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on sätestatud 30. detsembri 2010. aasta seaduse nr 240 artikli 24 lõigetes 1 ja 3, kus on ette nähtud teadlaste ja ülikooli vaheliste tähtjaliste lepingute sõlmimine ja pikendamine kokku viieks aastaks (kolmeaastane leping pluss võimalik kaheaastane pikendamine), seades nende sõlmimise tingimuseks, et see toimuks „[k]ava jaoks kättesaadavate vahendite raames, et tegelda teadus- ja õppetöö, õpetamise tugiteenuste ja tudengite teenindamisega“, ning seades ka lepingute pikendamise tingimuseks, et „tehtud õppe- ja teadustöö on [...] saanud positiivse hinnangu“, määramata kindlaks objektiivseid ja läbipaistvaid kriteeriume, et kontrollida, kas nende lepingute sõlmimine ja uuendamine vastab tõepoolest tegelikule vajadusele, kas see sobib taotletava eesmärgi saavutamiseks ning kas seda on selleks vaja — ja millest tuleneb niisiis konkreetne risk, et seda tüüpi lepinguid kuritarvitatakse, nii et järelikult ei ole need normid kooskõlas ei raamkokkuleppe eesmärgi ega soovitud toimega?

(¹) Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Milano (Itaalia) 23. aprillil 2019 — Condominio di Milano versus Eurothermo SpA

(kohtuasi C-329/19)

(2019/C 288/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Milano